

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

18 juin 2013

PROJET DE LOI-PROGRAMME**AMENDEMENT**

déposé en séance plénière

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 53.374/3 du 7 juin 2013**N° 5 DU GOUVERNEMENT**Art. 95 et 96 (*nouveaux*)**Sous un titre 9, chapitre unique, insérer les articles 95 et 96, rédigés comme suit:***"TITRE 9**Énergie***CHAPITRE UNIQUE****Dégressivité et plafonnement de la surcharge offshore****Section 1^{re}***Modification de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité**Art. 95**L'article 7, § 1^{er}, de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité, modifié en*

Documents précédents:

Doc 53 **2853/ (2012/2013):**001: Projet de loi-programme.
002 à 007: Amendements.BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

18 juni 2013

ONTWERP VAN PROGRAMMAWET**AMENDEMENT**

ingediend in plenaire vergadering

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
Nr. 53.374/3 van 7 juni 2013**Nr. 5 VAN DE REGERING**Art. 95 en 96 (*nieuw*)**Onder een titel 9, enig hoofdstuk, de artikelen 95 en 96 invoegen, luidend als volgt:***"TITEL 9**Energie***ENIG HOOFDSTUK****Degressiviteit en plafonnering van de offshore toeslag****Afdeling 1***Wijzigingen van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt**Art. 95**Artikel 7, § 1, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, laatst*

Voorgaande documenten:

Doc 53 **2853/ (2012/2013):**001: Ontwerp van programmawet.
002 tot 007: Amendementen.

dernier lieu par la loi du 29 mars 2012, est complété par les alinéas suivants:

“La surcharge visée au deuxième alinéa est due par les clients finals établis sur le territoire belge, sur chaque kWh qu’ils prélèvent du réseau pour leur usage propre. La surcharge est soumise à la TVA.

Le gestionnaire du réseau est chargé de la perception de la surcharge sans application des diminutions visée aux alinéas 7 et 8. A cet effet, il facture la surcharge aux titulaires d’un contrat d’accès et aux gestionnaires de réseau de distribution. Au cas où les titulaires d’un contrat d’accès et/ou les gestionnaires de réseau de distribution ne consomment pas eux-mêmes les kWh prélevés du réseau, ils peuvent facturer la surcharge à leurs propres clients, jusqu’au moment où cette surcharge est finalement facturée à celui qui a consommé les kWh pour son usage propre.

Pour les consommations à partir du 1^{er} juillet 2013 jusqu’au 31 décembre 2013, la surcharge applicable par les entreprises d’électricité à leurs clients finals est diminuée, sur base de la somme annuelle glissante des prélèvements, comme suit:

1° pour la tranche de consommation à partir de 20 MWh/an jusqu’à 50 MWh/an: de 15 pourcent;

2° pour la tranche de consommation à partir de 50 MWh/an jusqu’à 1 000 MWh/an: de 20 pourcent;

3° pour la tranche de consommation à partir de 1 000 MWh/an jusqu’à 25 000 MWh/an: de 25 pourcent;

4° pour la tranche de consommation supérieure à 25 000 MWh/an: de 45 pourcent.

Par site de consommation, entre le 1^{er} juillet 2013 et le 31 décembre 2013, la surcharge facturée par les entreprises d’électricité pour ce site de consommation s’élève à 125 000 euros au maximum.

Les diminutions visées aux alinéas 7 et 8 valent pour l’électricité prélevée par tous les clients finals sauf ceux qui n’ont pas souscrit aux accords de branches ou “convenant” auxquels ils peuvent souscrire. Les clients finals professionnels qui ont conclu un accord de branche ou “convenant” et qui bénéficient déjà de la dégressivité pour la cotisation fédérale sur l’électricité bénéficient d’office de la dégressivité sur la surcharge.

Lorsqu’il s’avère qu’une entreprise, qui a conclu un accord de branche ou “convenant” et qui bénéficie de la dégressivité suite à sa déclaration du respect

gewijzigd bij de wet van 29 maart 2012, wordt aangevuld met de volgende leden:

“De toeslag bedoeld in het tweede lid is verschuldigd door de op het Belgisch grondgebied gevestigde eindafnemers op elke kWh die ze voor eigen gebruik van het net afnemen. De toeslag is aan de btw onderworpen.

De netbeheerder is belast met de inning van de toeslag zonder toepassing van de verminderingen bedoeld in het zevende en achtste lid verminderingen. Daartoe factureert hij de toeslag aan de houders van een toegangscontract en aan de distributienetbeheerders. Indien de houders van een toegangscontract en/of de distributienetbeheerders niet zelf de van het net afgenomen kWh verbruiken, kunnen zij de toeslag factureren aan hun eigen klanten, totdat deze toeslag uiteindelijk wordt gefactureerd aan degene die de kWh voor eigen gebruik heeft verbruikt.

Voor de verbruiken vanaf 1 juli 2013 tot en met 31 december 2013 wordt de toeslag toepasbaar door elektriciteitsbedrijven aan hun eindafnemers verminderd, op basis van de voortschrijdende jaarlijkse som van de afnamen, als volgt:

1° voor de verbruiksschijf vanaf 20 MWh/jaar tot 50 MWh/jaar: met 15 procent;

2° voor de verbruiksschijf vanaf 50 MWh/jaar tot 1 000 MWh/jaar: met 20 procent;

3° voor de verbruiksschijf vanaf 1 000 MWh/jaar tot 25 000 MWh/jaar: met 25 procent;

4° voor de verbruiksschijf meer dan 25 000 MWh/jaar: met 45 procent.

Per verbruikslocatie, tussen 1 juli 2013 en 31 december 2013, bedraagt de toeslag gefactureerd door de elektriciteitsbedrijven voor die verbruikslocatie maximum 125 000 euro.

De verminderingen bedoeld in het zevende en achtste lid gelden voor de elektriciteit afgenomen door alle eindafnemers behalve degenen die geen sectorakkoord of convenant ondertekend hebben waarvoor ze in aanmerking komen. De professionele eindafnemers die een sectoraal akkoord of een convenant hebben gesloten en die reeds genieten van een degressiviteit voor de federale bijdrage voor elektriciteit zullen automatisch genieten van de degressiviteit op de toeslag.

Wanneer blijkt dat een bedrijf, dat een sectorakkoord of convenant heeft gesloten en dat de degressiviteit geniet als gevolg van zijn verklaring betreffende de

de celui-ci, ne respecte pas les obligations de cet accord de branche ou "convenant" comme prévues par les Régions, cette entreprise est tenue de rembourser aux entreprises d'électricité les sommes n'ayant pas été payées par l'application induite de la dégressivité. De plus elle perd le droit à la dégressivité pour l'année suivante.

La commission rembourse les entreprises d'électricité du montant total résultant de l'application des diminutions de la surcharge visée au présent paragraphe. Afin de couvrir ce montant total, les éléments suivants sont affectés à la commission:

1° les recettes résultant de l'augmentation du droit d'accise spécial fixé à l'article 419, point e) i) et point f) i) de la loi-programme du 27 décembre 2004 pour le gasoil des codes NC 2710 19 41, 2710 19 45 et 2710 19 49, à concurrence d'un montant de 7 euros par 1 000 litres à 15°;

2° si le total des sommes provenant du 1° du présent alinéa ne suffit pas pour couvrir le montant total des diminutions, il est affecté en complément une partie des recettes résultant du droit d'accise spécial fixé à l'article 419, point j) de la loi-programme du 27 décembre 2004 pour la houille, coke et lignite des codes NC 2701, 2702 et 2704;

3° si le total des sommes provenant des 1° et 2° du présent alinéa ne suffit pas pour couvrir le montant total des diminutions, il est affecté en complément une partie du produit de l'impôt des sociétés.

Les codes de la nomenclature combinée visée dans le présent paragraphe sont ceux figurant dans le règlement CEE n° 2031/2001 de la Commission européenne du 6 août 2001 modifiant l'annexe Ire du règlement CEE n° 2658/87 du Conseil relatif à la nomenclature tarifaire et statistique et au tarif douanier commun.

À la fin de chaque trimestre, la commission envoie un rapport à la Commission de l'Économie, de la Politique scientifique, de l'Éducation, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture de la Chambre des représentants et aux ministres compétents pour l'énergie, le budget et les finances, au sujet des paiements qu'elle a effectués dans le cadre de la surcharge offshore."

naleving ervan, de verplichtingen van dit akkoord of convenant zoals bepaald door de Gewesten niet naleeft, moet dit bedrijf de bedragen, die wegens de onterechte toepassing van de degressiviteit niet betaald werden, terugbetalen aan de elektriciteitsbedrijven. Daarenboven verliest het bedrijf haar recht op de degressiviteit voor het volgende jaar.

De commissie vergoedt aan de elektriciteitsbedrijven het totale bedrag resulterend uit de toepassing van de verminderingen van de toeslag zoals bedoeld in deze paragraaf. Teneinde dit totale bedrag te dekken worden de volgende elementen aan de commissie toegewezen:

1° de ontvangsten voortvloeiend uit de verhoging van het bijzondere accijnsrecht bepaald in artikel 419, onderdeel e) i) en onderdeel f) i) van de programmawet van 27 december 2004 voor gasolie van de GN codes 2710 19 41, 2710 19 45 en 2710 19 49, ten belope van een bedrag van 7 euro per 1 000 liter bij 15°;

2° als het totaal van de onder 1° van dit lid vermelde bedragen niet toereikend is om het totaalbedrag van de verminderingen te dekken, wordt een gedeelte van de ontvangsten voortvloeiend uit het bijzonder accijnsrecht bepaald in artikel 419, onderdeel j) van de programmawet van 27 december 2004 voor steenkool, cokes en bruinkool van de GN codes 2701, 2702 en 2704 bijkomend toegewezen;

3° als het totaalbedrag uit de onder 1° en 2° van dit lid vermelde bedragen niet toereikend is om het totaalbedrag van de verminderingen te dekken, wordt een deel van de opbrengst van de vennootschapsbelastingen bijkomend toegewezen.

De codes van de in deze paragraaf bedoelde gecombineerde nomenclatuur verwijzen naar die welke zijn vastgesteld in de verordening EEG nr. 2031/2001 van de Europese Commissie van 6 augustus 2001 tot wijziging van bijlage I van de verordening EEG nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief.

De commissie brengt aan het eind van elk trimester verslag uit aan de Commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de Nationale Wetenschappelijke en Culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw van de Kamer van volksvertegenwoordigers en aan de ministers bevoegd voor energie, begroting en financiën over de uitbetalingen die zij heeft gedaan in het kader van de offshore toeslag."

Section 2

Dispositions finales

Art. 96

Ce chapitre entre en vigueur le 1^{er} juillet 2013.

JUSTIFICATION

Le présent titre vise à apporter un certain nombre de modifications à la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité (ci-après la "loi Electricité") en matière de fixation de la surcharge au tarif de transport payé au gestionnaire de réseau de transport d'électricité (Elia) pour compenser les coûts d'achat et de vente des certificats "offshore" destinés au soutien financier du développement de l'éolien offshore en mer du Nord tel que prévu à l'article 7, § 1^{er} de cette même loi, modifiée en dernier lieu par la loi du 29 mars 2012.

Actuellement, le soutien au développement de l'éolien *offshore* en Mer du Nord tel que prévu à l'article 7, § 1^{er} de la loi Electricité du 29 avril 1999 et à l'arrêté royal du 16 juillet 2002 relatif à l'établissement de mécanismes visant la promotion de l'électricité produite à partir de sources d'énergie renouvelables, est intégralement répercuté au consommateur final via une surcharge ("surcharge *offshore*") au tarif de transport payé au gestionnaire du réseau de transport d'électricité, Elia. Cette surcharge est établie chaque année par le régulateur fédéral (Commission de Régulation de l'Electricité et du Gaz, ci-après: "CREG") sur base des prévisions de production à partir des éoliennes installées en Mer du Nord. Cette surcharge est passée de 0,1286 eur/MWh en 2010 à 2,2133 eur/MWh en 2013. Jusqu'à présent, elle était versée par tous les consommateurs d'électricité, résidentiels, professionnels ou industriels au prorata de leur consommation. Pour certains gros consommateurs industriels, cette surcharge offshore devient très lourde à supporter et leur cause un désavantage concurrentiel important vis-à-vis de leurs concurrents des pays voisins.

Afin de limiter le poids de cette surcharge offshore pour les gros consommateurs industriels, le gouvernement a décidé dans le cadre de l'accord de gouvernement, le plan de relance et le conclave budgétaire de novembre 2012, d'introduire un mécanisme de dégressivité et un plafond annuel en tout point similaire à celui déjà appliqué pour la cotisation fédérale de l'électricité et, par souci d'homogénéité et de facilité de calcul pour les fournisseurs de prendre la même base de calcul, à savoir les kWh prélevés par chaque client du réseau pour usage propre. En outre, le gouvernement avait décidé de consacrer 40 millions d'euros issus de la recette de la contribution de répartition nucléaire au soutien de l'offshore. Ces 40 millions sont suffisants pour compenser l'avantage octroyé aux gros consommateurs professionnels et industriels au moyen de cette dégressivité et le plafond de la surcharge offshore (étant donné que les coûts pour d'Elia du rachat des certificats offshore doivent être chaque année entièrement couverts) en 2013.

Afdeling 2

Slotbepalingen

Art. 96

Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 juli 2013.

VERANTWOORDING

Deze titel heeft tot doel een aantal wijzigingen aan te brengen aan de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (hierna: de "elektriciteitswet") inzake de bepaling van de toeslag op het transmissietarief die wordt betaald aan de beheerder van het transmissienet voor elektriciteit (Elia) om de aankoop- en verkoopkosten van de "offshore"-certificaten te compenseren die bestemd zijn als financiële steun voor de ontwikkeling van offshore windenergie in de Noordzee als bepaald in artikel 7, § 1, van dezelfde wet, voor het laatst gewijzigd door de wet van 29 maart 2012.

Momenteel wordt de steun voor de ontwikkeling van *offshore* windenergie in de Noordzee als bedoeld in artikel 7, § 1, van de elektriciteitswet van 29 april 1999 en in het koninklijk besluit van 16 juli 2002 betreffende de instelling van mechanismen voor de bevordering van elektriciteit opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen, integraal doorgerekend aan de eindafnemer met een toeslag ("*offshore*toeslag") op het transmissietarief dat wordt betaald aan de beheerder van het transmissienet voor elektriciteit, Elia. Die toeslag wordt elk jaar door de federale regulator (Commissie voor de Regulering van de Electriciteit en het Gas, hierna: CREG) vastgesteld op basis van de verwachte productie van de windturbines in de Noordzee. Deze toeslag is gestegen van 0,1286 eur/MWh in 2010 naar 2,2133 eur/MWh in 2013. Tot op heden werd deze betaald door alle huishoudelijke, professionele of industriële elektriciteitsverbruikers naar rato van hun verbruik. Voor sommige grote industriële verbruikers wordt deze *offshore*toeslag uiterst zwaar om te dragen en berokkent hij hen een ernstig concurrentienadeel ten aanzien van hun concurrenten uit het buitenland.

Om de last van deze *offshore*toeslag voor de grote industriële verbruikers te beperken, heeft de regering in het raam van het regeerakkoord, het herstelplan en het budgettair conclaaf van november 2012, beslist een degressiviteitsmechanisme en een jaarlijkse bovengrens in te voeren die verwant is met het mechanisme dat wordt toegepast voor de federale bijdrage elektriciteit en, met oog voor de homogeniteit en het gemak inzake berekening voor de leveranciers, dezelfde berekeningsbasis te gebruiken, namelijk de kWh die door elke afnemer van het net voor eigen gebruik wordt afgenomen. Bovendien had de federale regering beslist 40 miljoen euro van de ontvangsten van de nucleaire repartitiebijdrage te besteden aan de steun voor offshore. Die 40 miljoen volstaan als compensatie voor het voordeel dat wordt toegekend aan de professionele en industriële grootverbruikers door middel van deze degressiviteit en de plafonnering van de *offshore*toeslag (aangezien de kosten van Elia voor de terugkoop van de *offshore*certificaten elk jaar geheel moeten worden gedekt) in 2013.

Modification de la base de calcul

Jusqu'à présent, la base de calcul pour la surcharge *offshore* était l'énergie brute limitée prélevée. Cette base sera dorénavant l'électricité nette prélevée par chaque client du réseau pour son usage propre, comme c'est déjà le cas actuellement pour la cotisation fédérale. La base de taxation de la surcharge *offshore* est donc assimilée à celle de la cotisation fédérale électricité.

Instauration d'un mécanisme de dégressivité et d'un plafonnement pour la surcharge offshore (pour l'année 2013)

À l'instar de ce qui existe pour la cotisation fédérale sur l'électricité, un mécanisme de dégressivité et un plafond maximal est introduit pour la surcharge fédérale offshore (surcharge au coût de transport de l'électricité facturé par Elia sur l'ensemble des Mwh consommés en Belgique).

La dégressivité sera calculée de la façon suivante (mêmes tranches de consommation annuelle que la cotisation fédérale sur l'électricité, par souci d'homogénéité et de facilité de calcul pour les fournisseurs):

une réduction sera accordée lorsque l'électricité fournie sur un site de consommation pour usage professionnel pour une quantité supérieure à 20 Mwh/an:

1° pour la tranche de consommation annuelle à partir de 20 MWh jusqu'à 50 MWh, la réduction sera de 15 %

2° pour la tranche de consommation annuelle à partir de 50 MWh jusqu'à 1000 MWh, la réduction sera de 20 %

3° pour la tranche de consommation annuelle à partir de 1000 MWh jusqu'à 25000 MWh, la réduction sera de 25 %

4° pour la tranche de consommation supérieure à 25 000 MWh/an: de 45 pourcent.

La surcharge par site de consommation, pour la période comprise entre le 1^{er} juillet 2013 et le 31 décembre 2013 sera plafonnée à 125 000 euros.

Les mêmes dispositions que celles déjà en vigueur pour la cotisation fédérale sur l'électricité et relatives aux entreprises qui ne respecteraient pas leur accord de branche ou convenant sont dorénavant d'application pour la surcharge *offshore*, les entreprises en question seraient tenues de rembourser le gestionnaire de réseau les bénéfices de cette dégressivité, de plus, elles perdraient le bénéfice de la dégressivité pour l'année suivante.

Remboursement du montant résultant de cette dégressivité

Afin de laisser inchangée la surcharge offshore unitaire payée par les clients résidentiels, il est prévu de financer cette dégressivité et ce plafonnement par le budget de l'État.

Wijziging in de berekeningsbasis

Tot op heden was de berekeningsbasis voor de *offshore*-toeslag de bruto begrensde energie. Die basis wordt voortaan de door de afnemer voor eigen gebruik van het net afgenomen netto elektriciteit, zoals dit momenteel reeds het geval is voor de federale bijdrage. De belastbare basis van de *offshore*-toeslag wordt dus gelijkgesteld aan die van de federale bijdrage voor elektriciteit.

Instelling van een degressiviteitsmechanisme en van een begrenzing voor de offshoretoeslag (voor het jaar 2013)

Naar het voorbeeld van de federale bijdrage op elektriciteit wordt voor de offshoretoeslag (toeslag op de kostprijs voor de transmissie van elektriciteit die wordt gefactureerd door Elia op alle in België verbruikte MWh) een degressiviteitsmechanisme en een bovengrens ingevoerd.

De degressiviteit zal als volgt worden berekend (dezelfde jaarlijkse verbruiksschijven als de federale bijdrage op elektriciteit, met oog voor de homogeniteit en het gemak inzake berekening voor de leveranciers):

er zal een vermindering worden toegekend wanneer op een verbruikslocatie meer dan 20 Mwh/jaar voor professioneel gebruik wordt geleverd:

1° voor de verbruiksschijf vanaf 20 MWh/jaar tot 50 MWh/jaar: met 15 procent;

2° voor de verbruiksschijf vanaf 50 MWh/jaar tot 1 000 MWh/jaar: met 20 procent;

3° voor de verbruiksschijf vanaf 1 000 MWh/jaar tot 25 000 MWh/jaar: met 25 procent;

4° voor de verbruiksschijf meer dan 25 000 MWh/jaar: met 45 procent.

Per verbruikslocatie wordt de toeslag tussen 1 juli 2013 en 31 december 2013 begrensd tot 125 000 euro.

Dezelfde bepalingen als die welke reeds van kracht zijn voor de federale bijdrage op elektriciteit en betreffende bedrijven die hun sectorakkoord of convenant niet naleven, zijn voortaan van toepassing voor de *offshore*-toeslag, de betrokken bedrijven zouden aan de netbeheerder de winst van die degressiviteit moeten terugbetalen en bovendien zouden zij het recht op degressiviteit voor het volgende jaar verliezen.

Terugbetaling van het bedrag resulterend uit deze degressiviteit

Om de offshoretoeslag per eenheid die wordt betaald door de huishoudelijke afnemers, ongewijzigd te laten, is het de bedoeling deze degressiviteit en deze bovengrens te financieren met de staatsbegroting.

La CREG (la Commission) rembourse les entreprises d'électricité du montant total résultant de cette dégressivité, soit via les recettes du droit d'accise spécial sur le gasoil, ou, si ces sommes ne suffisent pas, via les recettes sur le droit d'accise spécial sur la houille, le coke et la lignite, et enfin si ces deux voies ne suffisent pas, via une partie du produit de l'impôt des sociétés via le Budget fédéral des Voies et moyens.

Un gestionnaire du réseau de transmission et les titulaires d'un contrat d'accès avec clients sont des entreprises d'électricité dans le sens de l'article 2, 15^{ter} de la loi électricité. Par contre, un titulaire d'un contrat d'accès qui est un client final pur et à qui une autre entreprise d'électricité facture, ne peut pas être considéré comme entreprise d'électricité. Le titulaire d'un contrat d'accès qui prélève seulement pour lui-même est un client final.

Article 95

Par article, on modifie la base sur laquelle est calculée la surcharge offshore, passant de l'énergie brute limitée prélevée à l'énergie nette prélevée sur le réseau pour usage propre, par analogie avec ce qui se fait pour le calcul de la cotisation fédérale sur l'électricité. La formulation choisie correspond à celle utilisée à l'article 21bis de la loi électricité, qui instaure la cotisation fédérale. Ceci simplifiera grandement la tâche des fournisseurs d'électricité qui utiliseront les mêmes données pour le calcul de la cotisation fédérale et celui de la surcharge offshore.

L'énergie nette prélevée est la différence entre l'énergie brute prélevée diminuée de l'intégralité de la production locale (éventuelle) en un point d'accès, mesurée sur la période de temps la plus courte techniquement possible. L'énergie brute limitée prélevée est la différence entre l'électricité brute prélevée diminuée de la production locale limitée à 25MW en un point d'accès.

Ceci a donc pour conséquence que la "base imposable" totale diminue un petit peu, car la production locale d'un certain nombre de grands utilisateurs/producteurs est prise en compte.

Ce titre en fait vise à éliminer une discrimination: dans les faits il n'est pas possible d'établir l'énergie brute limitée sur le réseau de distribution (75 % de la consommation en Belgique). En effet, il n'y a pas de compteurs intelligents ni de prélèvements par quart d'heure sur tout le réseau de distribution. Les compteurs tournent à rebours avec la production locale, ce qui mène en réalité, et déjà aujourd'hui, sur le réseau de distribution à prélever la surcharge offshore sur l'électricité nette.

Pour résoudre cette anomalie et dans l'optique de stimuler la compétitivité des utilisateurs sur le réseau de transport qui produisent leur propre électricité, le gouvernement propose donc de mettre la base imposable au même niveau pour tout le monde et de prendre l'électricité nette comme base imposable pour la surcharge offshore. Il s'agit d'ailleurs de la même base imposable que pour la cotisation fédérale, ce qui assure une application facile par les fournisseurs.

De CREG (de Commissie) vergoedt de elektriciteitsbedrijven voor het totale bedrag dat resulteert uit deze degressiviteit, ofwel via de ontvangsten van het bijzondere accijnsrecht op gasolie, of, indien die sommen niet volstaan, via de ontvangsten op het bijzonder accijnsrecht op steenkool, cokes en bruinkool en tenslotte, indien deze beide manieren niet volstaan, met een deel van de opbrengst van de vennootschapsbelasting in de middelenbegroting.

Een transmissienetbeheerder en de houders van een toegangscontract met afnemers zijn elektriciteitsbedrijven in de zin van artikel 2, 15^{ter} van de elektriciteitswet. Een houder van een toegangscontract die een zuivere eindafnemer is en aan wie steeds wordt gefactureerd door een ander elektriciteitsbedrijf, kan daarentegen niet worden beschouwd als elektriciteitsbedrijf. De houder van een toegangscontract die enkel voor zichzelf afneemt is een eindafnemer.

Artikel 95

Dit artikel wijzigt de basis waarop de offshoretoeslag wordt berekend, gaande van de bruto begrensde energie naar de netto voor eigen gebruik van het net afgenomen energie, net als wat er gebeurt voor de berekening van de federale bijdrage op elektriciteit. De gekozen formulering komt overeen met degene die wordt gebruikt in artikel 21bis van de elektriciteitswet dat de federale bijdrage instelt. Dit zal de taak van de elektriciteitsleveranciers aanzienlijk vereenvoudigen, die dezelfde gegevens voor de berekening van de federale bijdrage en deze van de offshoretoeslag zullen gebruiken.

De afgenomen netto-energie is het verschil tussen de afgenomen bruto-energie verminderd met de (eventuele) integrale lokale productie bij een toegangspunt, gemeten op de technisch kortst mogelijke tijdsperiode. De afgenomen bruto begrensde energie is het verschil tussen de afgenomen bruto-energie verminderd met de lokale productie van maximum 25MW bij een toegangspunt.

Dit leidt er inderdaad dus toe dat de totale "belastbare basis" een beetje verkleint, omdat de lokale productie van een aantal grote gebruikers/producten nu in rekening wordt genomen.

Feitelijk heeft deze titel tot doel het wegwerken van een discriminatie: in de feiten is het immers niet mogelijk om op het distributienet (75 % van het verbruik in België) de bruto begrensde energie vast te stellen. Er zijn immers geen slimme meters en kwartierafnamen op het gehele distributienet. De tellers draaien "terug" bij lokale productie, en dit leidt er op het distributienet vandaag feitelijk reeds toe dat de offshoretoeslag wordt geheven op de netto verbruikte elektriciteit.

Om deze afwijking op te lossen, en in het licht van het stimuleren van de competitiviteit van gebruikers op het transportnet die hun eigen stroom opwekken, stelt de regering dus voor om de belastbare basis voor iedereen in de feiten gelijk te stellen en de netto elektriciteit als belastbare basis te nemen voor de offshoretoeslag. Dit is dezelfde belastbare basis als voor de federale bijdrage, overigens. Het is dus eenvoudig toepasbaar voor de leveranciers.

La surcharge est soumise à la TVA (c'était aussi le cas précédemment).

Comme c'est également le cas pour la cotisation fédérale sur l'électricité, le gestionnaire du réseau (ELIA) est chargé de la perception de la surcharge sans application des mesures de dégressivité et plafonnement visée dans ce paragraphe. À cet effet, il facture la surcharge aux titulaires d'un contrat d'accès et aux gestionnaires de réseau de distribution. Au cas où les titulaires d'un contrat d'accès et/ou les gestionnaires de réseau de distribution ne consomment pas eux-mêmes les kWh prélevés du réseau, ils peuvent facturer la surcharge à leurs propres clients, jusqu'au moment où cette surcharge est finalement facturée à celui qui a consommé les kWh pour son usage propre.

Toujours pas analogie avec la cotisation fédérale sur l'électricité, une dégressivité par tranche de consommation électrique annuelle et un plafonnement sont dorénavant aussi prévus pour la surcharge "offshore", avec les mêmes tranches de consommation et les mêmes taux de réduction pour les consommations à usage professionnel.

Étant donné que les présentes modifications n'entreraient en vigueur qu'à partir du 1^{er} juillet 2013, la dégressivité et le plafonnement sont établis pour la période 1^{er} juillet 2013 - 31 décembre 2013.

Du 1^{er} juillet 2013 au 31 décembre 2013, lorsqu'une quantité supérieure à 20 MWh/an est fournie à un site de consommation pour usage professionnel, la surcharge applicable par les entreprises d'électricité à leurs clients finals est diminuée, sur base de la consommation annuelle, comme suit:

1° pour la tranche de consommation annuelle à partir de 20 MWh jusqu'à 50 MWh, la réduction sera de 15 %;

2° pour la tranche de consommation annuelle à partir de 50 MWh jusqu'à 1000 MWh, la réduction sera de 20 %;

3° pour la tranche de consommation annuelle à partir de 1000 MWh jusqu'à 25000 MWh, la réduction sera de 25 %;

4° pour la tranche de consommation supérieure à 25 000 MWh/an: de 45 pourcent.

Par site de consommation, entre le 1^{er} juillet 2013 et le 31 décembre 2013 la surcharge (facturée par les entreprises d'électricité) pour ce site de consommation s'élève à 125 000 euros au maximum.

Pour la cotisation fédérale électricité, le plafond est de 250 000 euros par an, dans ce cas-ci, la période n'étant que de six mois, le plafond est donc ramené à 125 000 euros.

Les clients finals professionnels qui ont conclu un accord de branche ou convenant et qui bénéficient déjà de la dégressivité pour la cotisation fédérale sur l'électricité bénéficient d'office de la dégressivité sur la surcharge.

De toeslag is onderworpen aan de btw (wat voorheen al het geval was).

Zoals dit ook het geval is voor de federale bijdrage op elektriciteit, is de netbeheerder (ELIA) verantwoordelijk voor de inning van toeslag zonder toepassing van de in deze paragraaf bedoelde maatregelen van degressiviteit en begrenzing. Hiertoe factureert hij de toeslag aan de houders van een toegangscontract en aan de distributienetbeheerders. In het geval dat de houders van een toegangscontract - en/of de distributienetbeheerders niet zelf de kWh verbruiken die van het net worden afgenomen, kunnen zij de toeslag factureren aan hun eigen klanten, totdat de toeslag uiteindelijk wordt gefactureerd aan diegene die de kWh voor eigen gebruik heeft verbruikt.

Nog steeds in analogie met de federale bijdrage op elektriciteit, worden een degressiviteit per schijf van jaarlijks elektriciteitsverbruik en een begrenzing voortaan ook ingesteld voor de "offshore" toeslag, met dezelfde verbruiksschijven en dezelfde verminderingpercentages voor het professioneel verbruik.

Aangezien deze wijzigingen slechts per 1 juli 2013 in werking zouden treden, worden de degressiviteit en de begrenzing vastgesteld voor de periode van 1 juli 2013 tot 31 december 2013.

Van 1 juli 2013 tot en met 31 december 2013, wanneer op een verbruikslocatie meer dan 20 MWh/jaar voor professioneel gebruik wordt geleverd, wordt de toeslag toepasbaar door elektriciteitsbedrijven aan hun eindafnemers, op basis van het jaarlijks verbruik, als volgt verminderd:

1° voor de verbruiksschijf vanaf 20 MWh/jaar tot 50 MWh/jaar: met 15 procent;

2° voor de verbruiksschijf vanaf 50 MWh/jaar tot 1 000 MWh/jaar: met 20 procent;

3° voor de verbruiksschijf vanaf 1 000 MWh/jaar tot 25 000 MWh/jaar: met 25 procent;

4° voor de verbruiksschijf meer dan 25 000 MWh/jaar: met 45 procent.

Per verbruikslocatie tussen 1 juli 2013 en 31 december 2013 bedraagt de toeslag (gefactureerd door de elektriciteitsbedrijven) voor die verbruikslocatie maximum 125 000 euro.

Voor de federale bijdrage voor elektriciteit, is de grens 250 000 euro per jaar, aangezien in dit geval de periode slechts zes maanden bedraagt wordt de grens teruggebracht tot 125 000 euro.

De professionele eindafnemers die een sectoraal akkoord of een convenant hebben gesloten en die reeds genieten van een degressiviteit voor de federale bijdrage voor elektriciteit zullen automatisch genieten van de degressiviteit op de toeslag.

Comme c'est également le cas pour la cotisation fédérale électricité, les entreprises qui ont souscrit à un accord de branche/convenant au niveau régional et qui n'auraient pas répondu aux conditions de cet accord perdent le bénéfice de cette dégressivité pour l'année en cours (et remboursent cette réduction) et pour l'année suivante.

Lorsqu'il s'avère qu'une entreprise, qui a conclu un accord de branche ou convenant et qui bénéficie de la dégressivité suite à sa déclaration du respect de celui-ci, ne respecte pas les obligations de cet accord de branche ou "convenant" comme prévues par les Régions, cette entreprise est tenue de rembourser aux entreprises d'électricité les sommes n'ayant pas été payées par l'application induite de la dégressivité. De plus elle perd le droit à la dégressivité pour l'année suivante.

Il est important de souligner, comme le Conseil d'État le clarifie dans son avis 53/374.3, que tant le gestionnaire du réseau de transport que les titulaires d'un contrat d'accès qui ont des clients, sont également des entreprises d'électricité tel que définies par l'article 2, 15^{ter} de la loi électricité. Un titulaire d'un contrat d'accès qui, par contre, est un client 'pur' qui ne dispose pas de clients lui-même, et à qui la facturation se fait donc toujours par une autre entreprise d'électricité, n'est pas considéré comme une entreprise d'électricité. Pour un tel titulaire d'un contrat d'accès qui est un client 'pur' (en qui ne dispose donc pas de clients lui-même), la surcharge est facturée par le gestionnaire du réseau de transport, et les réductions du septième et huitième alinéa sont également appliquées par le gestionnaire du réseau de transport.

Comme c'est le cas pour la cotisation fédérale électricité, la Commission (CREG) rembourse aux entreprises d'électricité (le fournisseurs, les titulaires d'un contrat d'accès et/ou les gestionnaires de réseau de distribution) le montant accordé à titre de réduction (dégressivité ou plafonnement) à leurs clients. Pour ce faire, la Commission (CREG) reçoit les sommes correspondantes du budget de l'État, en particulier:

1° les recettes résultant de l'augmentation du droit d'accise spécial fixé à l'article 419, point e) i) et point f) i) de la loi-programme du 27 décembre 2004 pour le gasoil des codes NC 2710 19 41, 2710 19 45 et 2710 19 49, à concurrence d'un montant de 7 euros par 1 000 litres à 15°;

2° si le total des sommes provenant du 1° du présent alinéa ne suffit pas pour couvrir le montant total des diminutions, il est affecté en complément une partie des recettes résultant du droit d'accise spécial fixé à l'article 419, point j) de la loi-programme du 27 décembre 2004 pour la houille, coke et lignite des codes NC 2701, 2702 et 2704;

3° si le total des sommes provenant des 1° et 2° du présent alinéa ne suffit pas pour couvrir le montant total des diminutions, il est affecté en complément une partie du produit de l'impôt des sociétés.

Zoals dit ook het geval is voor de federale elektriciteitsbijdrage, verliezen de bedrijven die een brancheovereenkomst/convenant hebben onderschreven op gewestelijk niveau en die niet zouden hebben voldaan aan de voorwaarden van de overeenkomst, het voordeel van deze degressiviteit voor het lopende jaar (en zij moeten deze vermindering terugbetalen) en voor het volgende jaar.

Wanneer blijkt dat een bedrijf dat een sectorakkoord of convenant heeft gesloten en dat de degressiviteit geniet als gevolg van zijn verklaring betreffende de naleving ervan, de verplichtingen van dit akkoord of convenant zoals bepaald door de Gewesten niet naleeft, moet dit bedrijf de bedragen, die wegens de onterechte toepassing van de degressiviteit niet werden betaald, terugbetalen aan de elektriciteitsbedrijven. Daarenboven verliest het bedrijf zijn recht op de degressiviteit voor het volgende jaar.

Het is belangrijk om op te merken, zoals de Raad van State in advies 53/374.3 verduidelijkt, dat zowel de transmissienetbeheerder als de houders van een toegangscontract met afnemers ook elektriciteitsbedrijven zijn in de zin van artikel 2, 15^{ter} van de elektriciteitswet. Een houder van een toegangscontract die een zuivere eindafnemer is en zelf niet beschikt over afnemers, en aan wie dus steeds wordt gefactureerd door een ander elektriciteitsbedrijf, wordt echter niet beschouwd als een elektriciteitsbedrijf. Voor zulk een houder van een toegangscontract die zuiver eindafnemer is (en dus geen verdere afnemers heeft) wordt de toeslag door de transmissienetbeheerder gefactureerd, en worden ook de verminderingen bedoeld in het zevende en achtste lid door de transmissienetbeheerder toegepast.

Zoals dit het geval is voor de federale bijdrage elektriciteit, betaalt de Commissie (CREG) aan de elektriciteitsbedrijven (de leveranciers, de titularissen van een toegangscontract en/of de distributienetbeheerders) het bedrag terug dat aan hun klanten werd toegekend bij wijze van vermindering (degressiviteit of begrenzing). Hiertoe ontvangt de Commissie (CREG) de overeenstemmende sommen uit de staatsbegroting, inzonderheid:

1° de ontvangsten voortvloeiend uit de verhoging van het bijzondere accijnsrecht bepaald in artikel 419, onderdeel e) i) en onderdeel f) i) van de programmawet van 27 december 2004 voor gasolie van de GN codes 2710 19 41, 2710 19 45 en 2710 19 49, ten belope van een bedrag van 7 euro per 1 000 liter bij 15°;

2° als het totaal van de onder 1° van dit lid vermelde bedragen niet toereikend is om het totaalbedrag van de verminderingen te dekken, wordt een gedeelte van de ontvangsten voortvloeiend uit het bijzonder accijnsrecht bepaald in artikel 419, onderdeel j) van de programmawet van 27 december 2004 voor steenkool, cokes en bruinkool van de GN codes 2701, 2702 en 2704 bijkomend toegewezen;

3° als het totaalbedrag uit de onder 1° en 2° van dit lid vermelde bedragen niet toereikend is om het totaalbedrag van de verminderingen te dekken, wordt een deel van de opbrengst van de vennootschapsbelastingen bijkomend toegewezen.

Ces postes budgétaires sont les mêmes que ceux servant au remboursement des réductions accordées en matière de cotisation fédérale électricité.

De même, ce sont les mêmes codes tarifaires que ceux prévus en matière de cotisation fédérale électricité.

La commission rend, à la fin de chaque trimestre, un rapport à la Chambre des représentants, à la Commission de l'Économie et aux ministres compétents pour l'énergie, le budget et les finances, au sujet des paiements qu'elle a effectués dans le cadre de la surcharge offshore, à partir de moyens d'accises, dans l'optique du contrôle parlementaire sur l'exercice des compétences du régulateur.

Article 96

L'article 95 doit entrer en vigueur le 1^{er} juillet 2013 de manière à permettre aux entreprises d'électricité (fournisseurs, gestionnaires de réseau et titulaires de droit d'accès) de préparer la mise en pratique de ces dispositions et d'adapter leurs systèmes informatiques (facturation, etc.) à une date qui correspond à la portée de la mesure.

La vice-première ministre et ministre de l'Intérieur et de l'Égalité des chances,

Joëlle MILQUET

Le ministre des Finances,

Koen GEENS

Le secrétaire d'État à l'Énergie,

Melchior WATHELET

Deze begrotingsposten zijn dezelfde als deze die dienen voor de terugbetaling van de verminderingen die zijn toegekend inzake de federale bijdrage voor elektriciteit.

Het zijn eveneens dezelfde tariefcodes als deze die zijn voorzien inzake de federale bijdrage voor elektriciteit.

De commissie brengt trimestrieel verslag uit aan de Kamer van volksvertegenwoordigers, aan de Commissie voor het Bedrijfsleven en aan de ministers bevoegd voor energie, begroting en financiën over de uitbetalingen die zij heeft gedaan in het kader van de offshore toeslag, vanuit de accijnzen, vanuit het oogpunt van de uitoefening van een parlementair toezicht op de uitoefening van de bevoegdheden van de regulator.

Artikel 96

Artikel 95 moet in werking treden op 1 juli 2013 om het mogelijk te maken voor de elektriciteitsbedrijven (leveranciers, netbeheerders en houders van een toegangscontract) om de omzetting in de praktijk van deze beschikkingen te kunnen voorbereiden en hun informaticasystemen aan te passen (facturering, enzovoort) op een datum die overeenkomt met de draagwijdte van de maatregel.

De vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken en Gelijke Kansen,

Joëlle MILQUET

De minister van Financiën,

Koen GEENS

De staatssecretaris voor Energie,

Melchior WATHELET

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 53.374/3 DU 7 JUIN 2013

Le 16 mai 2013, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Secrétaire d'État à l'Énergie à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi 'portant des modifications de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité'.

L'avant-projet a été examiné par la troisième chambre le 28 mai 2013. La chambre était composée de Jo BAERT, président de chambre, Jan SMETS et Bruno SEUTIN, conseillers d'État, Johan PUT, assesseur, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Tim CORTHAUT, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jo BAERT, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 7 juin 2013.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1^{er}, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

Portée de l'avant-projet de loi

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet de compléter l'article 7, § 1^{er}, de la loi du 29 avril 1999 'relative à l'organisation du marché de l'électricité' (ciaprès: la loi sur l'électricité). Les nouvelles dispositions opèrent un certain nombre de modifications en ce qui concerne le régime de surcharge.

Il résulte de l'article 7, § 1^{er}, alinéas 1^{er} et 2, de la loi sur l'électricité que les mesures d'organisation du marché, dont les mécanismes, gérés par la Commission de régulation de l'électricité et du gaz (CREG), en vue de l'octroi de certificats de garantie d'origine et de certificats verts pour l'électricité produite à partir de l'eau, des courants ou des vents dans les espaces marins sur lesquels la Belgique peut exercer sa juridiction, sont financés en tout ou en partie par une surcharge appliquée sur les tarifs pour la gestion du réseau de transport ou des réseaux ayant une fonction de transport.

Une première modification visée par le projet implique que la surcharge fédérale est dorénavant calculée sur l'"électricité nette" que les clients finals prélèvent du réseau pour leur

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 53.374/3 VAN 7 JUNI 2013

Op 16 mei 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Staatssecretaris voor Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen, een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'houdende wijzigingen van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt'.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 28 mei 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Bruno SEUTIN, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jo BAERT, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 7 juni 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

Strekking van het voorontwerp van wet

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt tot aanvulling van artikel 7, § 1, van de wet van 29 april 1999 'betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt' (hierna: Elektriciteitswet). Met de nieuwe bepalingen worden een aantal wijzigingen inzake de toeslagregeling doorgevoerd.

Uit artikel 7, § 1, eerste en tweede lid, van de Elektriciteitswet volgt dat de maatregelen van marktorganisatie, waaronder het door de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) beheerde systeem voor de toekenning van certificaten van oorsprongsgarantie en van groenestroomcertificaten voor elektriciteit geproduceerd uit water, stromen of winden in de zeegebieden waarin België rechtsmacht kan uitoefenen, geheel of ten dele gefinancierd worden door een toeslag op de tarieven voor het beheer van het transmissienet of de netten die een transmissiefunctie hebben.

Een eerste wijziging die met het ontwerp wordt beoogd is dat de federale toeslag voortaan berekend wordt op de "netto-elektriciteit" die de eindafnemers voor eigen gebruik

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

usage propre (article 7, § 1^{er}, alinéa 5², en projet, de la loi sur l'électricité). Jusqu'à présent, cette surcharge est calculée sur la base de l'"énergie brute limitée", telle qu'elle est définie à l'article 1^{er}, 32°, de l'arrêté royal du 8 juin 2007 'relatif aux règles en matière de fixation et de contrôle du revenu total et de la marge bénéficiaire équitable, de la structure tarifaire générale, du solde entre les coûts et les recettes et des principes de base et procédures en matière de proposition et d'approbation des tarifs, du rapport et de la maîtrise des coûts par le gestionnaire du réseau national de transport d'électricité'³.

Une deuxième modification concerne la limitation du montant de la surcharge sur les tarifs pour les consommations à partir du 1^{er} juillet 2013 jusqu'au 31 décembre 2013, d'une part par l'instauration d'un montant maximal de 125.000 euros par site de consommation (article 7, § 1^{er}, alinéa 8, en projet, de la loi sur l'électricité) et, d'autre part, par la diminution de la surcharge, à partir d'une consommation de 20 MWh par an, de 15 %, 20 %, 25 % ou 45 %, en fonction de la quantité d'électricité prélevée pour l'ensemble de l'année 2013 (article 7, § 1^{er}, alinéa 7, en projet, de la loi sur l'électricité). Le projet fixe certaines conditions en matière de conclusion et de respect des accords de branche ou conventions régionaux pour pouvoir bénéficier des limitations (article 7, § 1^{er}, alinéa 9, en projet, de la loi sur l'électricité). Ces diminutions ne sont pas appliquées par les gestionnaires du réseau, qui sont chargés de la perception de la surcharge (article 7, § 1^{er}, alinéa 6, en projet, de la loi sur l'électricité), mais sont remboursées par la CREG à qui certaines recettes sont affectées à cet effet (article 7, § 1^{er}, alinéas 11 et 12, en projet, de la loi sur l'électricité).

Formalités

3. En vertu de l'article 6, § 3, 2°, de la loi spéciale du 8 août 1980 'de réformes institutionnelles', une concertation associant les gouvernements (régionaux) concernés et l'autorité fédérale compétente doit avoir lieu pour toute mesure au sujet de la politique de l'énergie, en dehors des compétences énumérées à l'article 6, § 1^{er}, VII, de cette loi.

Dès lors que le projet vise une compétence (résiduelle) de l'autorité fédérale dans le domaine de la politique de l'énergie (à savoir les nouvelles sources d'énergie dans les espaces marins, dont l'article 6, § 1^{er}, VII, alinéa 1^{er}, f, de la loi spéciale du 8 août 1980 ne fait pas mention) qui n'est pas mentionnée à l'article 6, § 1^{er}, VII, de la loi spéciale du 8 août 1980, une concertation doit avoir lieu sur le projet avec les gouvernements des régions.

4. Il découle de l'article 19/1, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, de la loi du 5 mai 1997 'relative à la coordination de la politique fédérale de développement durable' que les avant-projets de loi, les projets d'arrêté royal et les propositions de décisions devant être soumises à l'approbation du Conseil des ministres,

² L'article 2 du projet vise à compléter l'article 7, § 1^{er}, de la loi sur l'électricité par neuf alinéas. L'article 7, § 1^{er}, ne comptant actuellement que quatre alinéas, il s'agit des alinéas 5 à 13.

³ Article 14^{ter}, § 1^{er}, de l'arrêté royal du 16 juillet 2002 'relatif à l'établissement de mécanismes visant la promotion de l'électricité produite à partir des sources d'énergie renouvelables'.

van het net afnemen (ontworpen artikel 7, § 1, vijfde² lid, van de Elektriciteitswet). Tot nu toe wordt die toeslag berekend op basis van de "bruto begrensde energie" zoals omschreven in artikel 1, 32°, van het koninklijk besluit van 8 juni 2007 'betreffende de regels met betrekking tot de vaststelling van en de controle op het totaal inkomen en de billijke winstmarge, de algemene tariefstructuur, het saldo tussen kosten en ontvangsten en de basisprincipes en procedures inzake het voorstel en de goedkeuring van de tarieven, van de rapportering en kostenbeheersing door de beheerder van het nationaal transmissienet'³.

Een tweede wijziging betreft het beperken van het bedrag van de toeslag op de tarieven voor de verbruiken vanaf 1 juli 2013 tot 31 december 2013, enerzijds door het invoeren van een maximumbedrag van 125.000 euro per verbruikslocatie (ontworpen artikel 7, § 1, achtste lid, van de Elektriciteitswet) en anderzijds door het verminderen van de toeslag, vanaf een verbruik van 20 MWh per jaar, met 15 %, 20 %, 25 % of 45 %, naar gelang van de hoeveelheid afgenomen elektriciteit voor het gehele jaar 2013 (ontworpen artikel 7, § 1, zevende lid, van de Elektriciteitswet). Om de beperkingen te kunnen genieten worden voorwaarden gesteld inzake het sluiten en naleven van de gewestelijke sectorakkoorden of convenanten (ontworpen artikel 7, § 1, negende lid, van de Elektriciteitswet). Deze verminderingen worden niet toegepast door de netbeheerders, die zijn belast met de inning van de toeslag (ontworpen artikel 7, § 1, zesde lid, van de Elektriciteitswet), maar worden vergoed door de CREG aan wie daartoe bepaalde ontvangsten worden toegewezen (ontworpen artikel 7, § 1, elfde en twaalfde lid, van de Elektriciteitswet).

Vormvereisten

3. Krachtens artikel 6, § 3, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' dient er overleg te worden gepleegd tussen de betrokken (gewest)regeringen en de bevoegde federale overheid over iedere maatregel op het gebied van het energiebeleid, buiten de bevoegdheden opgesomd in artikel 6, § 1, VII, van die wet.

Omdat het ontwerp betrekking heeft op een niet in artikel 6, § 1, VII, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 vermelde (residuaire) bevoegdheid van de federale overheid op het gebied van energiebeleid (namelijk nieuwe energiebronnen in de zeegebieden, waarvan geen melding is gemaakt in artikel 6, § 1, VII, eerste lid, f, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), dient over het ontwerp overleg te worden gepleegd met de gewestregeringen.

4. Uit artikel 19/1, § 1, eerste lid, van de wet van 5 mei 1997 'betreffende de coördinatie van het federale beleid inzake duurzame ontwikkeling' vloeit voort dat in principe elk voorontwerp van wet, elk ontwerp van koninklijk besluit en elk voorstel van beslissing dat ter goedkeuring aan de Minister-

² Artikel 2 van het ontwerp strekt tot het aanvullen van artikel 7, § 1, van de Elektriciteitswet met negen leden. Vermits artikel 7, § 1, thans vier leden telt, gaat het om het vijfde tot het dertiende lid.

³ Artikel 14^{ter}, § 1, van het koninklijk besluit van 16 juli 2002 'betreffende de instelling van mechanismen voor de bevordering van elektriciteit opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen'.

doivent en principe faire l'objet d'un examen préalable de la nécessité de réaliser une évaluation d'incidence au sens de l'article 2, 9°, de cette loi.

Les seuls cas dans lesquels l'examen préalable ne doit pas avoir lieu sont ceux qui sont fixés par l'arrêté royal du 20 septembre 2012 'portant exécution de l'article 19/1, § 1^{er}, deuxième alinéa, du chapitre V/1 de la loi du 5 mai 1997 relative à la coordination de la politique fédérale de développement durable'.

Le projet est accompagné d'un formulaire "EIDDD: Exemption (formulaire A)", où l'exemption est motivée par le fait que la mesure se rapporterait uniquement à des éléments techniques budgétaires ou fiscaux. Ce raisonnement ne peut pas être suivi.

Une catégorie "matières techniques budgétaires ou fiscales" ne figure pas en tant que telle à l'article 2 de l'arrêté royal du 20 septembre 2012. L'article 2, 2°, de l'arrêté fait cependant état de "la réglementation envisagée relative au budget, aux techniques budgétaires et aux marchés publics" et le 4° vise "la réglementation envisagée de caractère purement formel". Ces catégories d'exemption ne s'appliquent pas au projet, dès lors que des droits et des obligations sont créés pour les opérateurs économiques et que la nature du régime d'aide pour la production d'énergie offshore est fondamentalement modifiée.

Il est possible que le projet ait même des effets négatifs sur le développement durable. En effet, la diminution des coûts énergétiques pour les gros consommateurs prive ceux-ci d'un important incitant à poursuivre la réduction de leur consommation d'énergie. Dans le même temps, la mesure vise à sauvegarder la compétitivité des entreprises concernées, ce qui a inévitablement des conséquences sur le plan économique et social. Le test EIDDD a précisément pour but de répertorier et de pondérer ces effets différents et éventuellement opposés.

Compte tenu de ce qui précède, le projet ne peut pas être réputé exempté de l'évaluation d'incidence préalable sur le développement durable prévue à l'article 19/1 de la loi du 5 mai 1997. Le caractère temporaire de la mesure qui limite l'impact attendu, peut éventuellement jouer un rôle lors de l'examen de la question de savoir si un examen complet est requis sur la base de l'article 19/2 de la loi, mais il ne constitue pas un facteur du régime d'exemption.

Il faut également rappeler qu'en vertu de l'article 19/3, 1°, de la loi précitée du 5 mai 1997, l'accomplissement de la formalité visée constitue une condition pour qu'un projet de loi puisse être déposé devant les chambres législatives.

5. Le projet doit être préalablement notifié à la Commission européenne dans le cadre du contrôle des aides d'État prévu à l'article 108 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (TFUE).

raad moet worden voorgelegd, aanleiding moet geven tot een voorafgaand onderzoek met betrekking tot de noodzaak om een effectbeoordeling in de zin van artikel 2, 9°, van die wet uit te voeren.

De enige gevallen waarin het voorafgaande onderzoek niet hoeft plaats te vinden, zijn die welke worden bepaald bij het koninklijk besluit van 20 september 2012 'houdende uitvoering van artikel 19/1, § 1, tweede lid van hoofdstuk V/1 van de wet van 5 mei 1997 betreffende de coördinatie van het federale beleid inzake duurzame ontwikkeling'.

Het ontwerp gaat vergezeld van een zogeheten "DOEB-vrijstellingsformulier (formulier A)", waarbij de vrijstelling gemotiveerd wordt op de grond dat de maatregel louter betrekking zou hebben op begrotingstechnische of fiscaal-technische aangelegenheden. Met die redenering kan niet worden ingestemd.

Een categorie "begrotingstechnische of fiscaaltechnische aangelegenheden" komt als zodanig niet voor in artikel 2 van het koninklijk besluit van 20 september 2012. Wel wordt in artikel 2, 2°, van het besluit gewag gemaakt van "voorgenomen regelgeving met betrekking tot de begroting, begrotingstechnieken en overheidsopdrachten" en in 4° wordt "voorgenomen regelgeving met een louter formeel karakter" vermeld. Deze vrijstellingscategorieën zijn niet van toepassing op het ontwerp, vermits rechten en verplichtingen worden gecreëerd voor marktdeelnemers en de aard van de steunregeling voor de offshore-energieproductie fundamenteel wordt gewijzigd.

Het ontwerp heeft mogelijk zelfs negatieve gevolgen voor de duurzame ontwikkeling. Het verminderen van de energiekost voor de grootverbruikers ontnemt hen immers een belangrijke incentive om hun energieverbruik verder terug te dringen. Tezelfdertijd strekt de maatregel tot het veilig stellen van de concurrentiepositie van de betrokken ondernemingen, wat ongetwijfeld gevolgen heeft op sociaal-economisch gebied. De DOEB-test is precies bedoeld om die verschillende, en mogelijk botsende, effecten in kaart te brengen en af te wegen.

Gelet op het voorgaande kan het ontwerp niet worden geacht te zijn vrijgesteld van de voorafgaande effectbeoordeling op het stuk van duurzame ontwikkeling waarin wordt voorzien bij artikel 19/1 van de wet van 5 mei 1997. Ook het gegeven dat de maatregel tijdelijk is, zodat de verwachte impact beperkt is, kan eventueel een rol spelen bij de beoordeling of een volledig onderzoek op basis van artikel 19/2 van de wet vereist is, maar is geen factor van de vrijstellingsregeling.

Ook dient er aan te worden herinnerd dat de naleving van het genoemde vormvereiste op grond van artikel 19/3, 1°, van de wet van 5 mei 1997 een voorwaarde is opdat een ontwerp van wet kan worden ingediend bij de wetgevende kamers.

5. Het ontwerp moet vooraf worden aangemeld bij de Europese Commissie in het kader van de staatssteuncontrole voorzien bij artikel 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

5.1. Force est tout d'abord de constater que le régime en projet implique que les gros consommateurs sont partiellement dispensés des charges financières qui leur incombent sur la base de la législation en vigueur d'une manière générale. En effet, l'autorité rembourse une partie de la surcharge fédérale perçue. En outre, l'exposé des motifs souligne expressément, à cet égard, la nécessité de sauvegarder la compétitivité des entreprises en question.

Certaines entreprises bénéficiant donc de prime abord d'une aide (une réduction de la surcharge fédérale) qui est financée au moyen de deniers publics (recettes provenant des accises et de l'impôt des sociétés) et qui pourrait avoir pour effet de fausser la concurrence et d'influencer défavorablement les échanges entre les États membres.

5.2. Deuxièmement, il convient de relever que le projet modifie fondamentalement le régime d'aide existant pour la production d'énergie offshore.

En ce qui concerne le régime en vigueur, on peut admettre que l'aide minimale qui doit être accordée par le gestionnaire du réseau de transport (Elia) par l'intermédiaire de l'achat de certificats offshore sort tout à fait du champ d'application des règles régissant les aides d'État, au motif que les coûts de cette aide sont intégralement mis à la charge des consommateurs d'énergie par la voie d'une surcharge sur les tarifs et ne sont donc pas payés au moyen de fonds publics ⁴.

Aux termes du régime en projet, au moins une partie significative de ces coûts – le rapport de l'Inspection des Finances évalue l'impact entre 22 et 24 millions d'euros – est dorénavant supportée par l'autorité. Certes, on peut objecter que l'autorité ne supporte les coûts qu'indirectement. Toutefois, il convient de relever que dans l'arrêt *PreussenElektra*, la Cour de Justice de l'Union européenne rappelle que les aides publiques accordées indirectement peuvent également constituer des aides d'État ⁵. En effet, du point de vue économique, il est indifférent que l'autorité rembourse les clients finals ou qu'elle prévoie qu'Elia applique elle-même la réduction progressive et perçoive de l'autorité les moyens nécessaires à cet effet. Au bout du compte, l'autorité paie désormais pour permettre aux producteurs offshore de recevoir des aides par l'intermédiaire d'Elia. L'autorité ne peut pas éluder la qualification d'aides d'État en faisant en sorte que les clients finals avancent les aides.

5.3. Dans ces conditions, il peut être admis que les règles en matière d'aides d'État sont mises en cause. Le projet devra dès lors être notifié en application de l'article 108, paragraphe 3, du TFUE. Il conviendra d'ailleurs de notifier non seulement le présent projet en raison des avantages accordés aux entreprises grandes consommatrices, mais également le régime d'aides pour l'énergie éolienne offshore dans son ensemble, compte tenu du fait que le régime est fondamentalement modifié.

⁴ Voir à cet égard: C.J.U.E., 13 mars 2001, C-379/98, *PreussenElektra*, Jur. 2001, I-2180 - I-2183, points 54 à 67.

⁵ C.J.U.E., 13 mars 2001, affaire C-379/98, *PreussenElektra*, Jur. 2001, I-2181, point 58.

5.1. In de eerste plaats moet worden vastgesteld dat de ontworpen regeling ertoe leidt dat grootverbruikers gedeeltelijk worden vrijgesteld van financiële lasten die op basis van de algemeen geldende wetgeving op hen rusten. De overheid betaalt immers een gedeelte van de geïnde federale toeslag terug. Daarbij wordt in de memorie van toelichting bovendien uitdrukkelijk gewezen op de noodzaak om de concurrentiepositie van de ondernemingen in kwestie te vrijwaren.

Er wordt dus *prima facie* steun (een verlaging van de federale toeslag) verleend aan bepaalde ondernemingen die wordt gefinancierd met staatsmiddelen (ontvangsten uit de accijnzen en de vennootschapsbelasting) en aanleiding zou kunnen geven tot het vervalsen van de mededinging en het ongunstig beïnvloeden van het handelsverkeer tussen de lidstaten.

5.2. In de tweede plaats moet worden opgemerkt dat het ontwerp de bestaande steunregeling voor de offshore-energieproductie fundamenteel wijzigt.

Wat de geldende regeling betreft, kan worden aangenomen dat de minimumsteun die door de transmissienetbeheerder (Elia) moet worden toegekend via de aankoop van offshore-certificaten volledig buiten de regels voor staatssteun valt, omdat de kosten van die steun via een toeslag op de tarieven integraal ten laste worden gelegd van de energiegebruikers en dus niet met overheidsmiddelen worden betaald.⁴

Luidens de ontworpen regeling wordt minstens een significant gedeelte van die kosten – in het verslag van de Inspectie van Financiën wordt de impact geraamd op 22 à 24 miljoen euro – voortaan gedragen door de overheid. Men kan weliswaar tegenwerpen dat de overheid slechts onrechtstreeks de kosten draagt. Er moet echter worden opgemerkt dat in het arrest *PreussenElektra* het Hof van Justitie van de Europese Unie in herinnering brengt dat ook zijdelingse overheidssteun staatssteun kan vormen.⁵ Het maakt economisch gezien immers geen verschil of de overheid de eindafnemers terugbetaalt, dan wel of de overheid oplegt dat Elia zelf de progressieve vermindering moet doorvoeren en daartoe van de overheid de benodigde middelen ontvangt. Op het einde van de rit betaalt de overheid voortaan om het mogelijk te maken dat de offshoreproducenten via Elia steun ontvangen. De overheid kan de kwalificatie van staatssteun niet ontlopen door de eindafnemers de steun te laten voorschieten.

5.3. In die omstandigheden is er voldoende reden om aan te nemen dat de regels met betrekking tot staatssteun in het geding zijn. Het ontwerp zal dan ook moeten worden aangemeld met toepassing van artikel 108, lid 3, van het VWEU. Trouwens niet enkel dit ontwerp zal moeten worden aangemeld omwille van de voordelen voor de energie-intensieve bedrijven, doch ook de steunregeling voor offshorewindenergie als geheel, gelet op het gegeven dat de regeling fundamenteel wordt gewijzigd.

⁴ Zie in dit verband: HvJ 13 maart 2001, C-379/98, *PreussenElektra*, Jur. 2001, I-2180 - I-2183, punten 54 tot 67.

⁵ HvJ 13 maart 2001, zaak C-379/98 *PreussenElektra*, Jur. 2001, I-2181, punt 58.

6. Si, après l'accomplissement des formalités mentionnées, des modifications doivent encore être apportées à la réglementation en projet, ces dernières devront encore être soumises au Conseil d'État, section de législation.

Examen du texte

Article 2

7. À la question de savoir ce qu'il y a lieu d'entendre par "électricité nette" à l'alinéa 5, nouveau, et quelle est la différence avec l'"énergie limitée brute" sur la base de laquelle la surcharge est encore calculée actuellement, le délégué a répondu ce qui suit:

"Ik beschik over een goede definitie in het Frans:

'L'électricité nette prélevée est la différence entre l'électricité brute prélevée diminuée de l'intégralité de la production locale (éventuelle) en un point d'accès. L'énergie brute limitée prélevée est la différence entre l'électricité brute prélevée diminuée de la production locale limitée à 25MW en un point d'accès.'

Dit leidt er inderdaad dus toe dat de totale 'belastbare basis' een beetje verkleint, omdat de lokale productie van een aantal grote gebruikers/producenten nu in rekening wordt genomen.

In de feiten gaat het hier om het wegwerken van een discriminatie: in de feiten is het immers niet mogelijk om op het distributienet (75 % van het verbruik in België) de bruto begrensde energie vast te stellen: er zijn immers geen slimme meters en kwartierafnamen op het DNB-net. De tellers draaien 'terug' bij lokale productie, en dus leidt dit ertoe dat in de feiten reeds vandaag op het DNB-net de offshore-toeslag op de netto verbruikte elektriciteit geheven wordt.

Om deze anomalie op te lossen, en in het licht van de competitiviteit van gebruikers op het transportnet die hun eigen elektriciteit opwekken, stelt de regering dus voor om de belastbare basis voor iedereen in de feiten gelijk te stellen en de netto elektriciteit als belastbare basis te nemen voor de offshore toeslag. Dit is dezelfde belastbare basis als voor de federale bijdrage, overigens. Eenvoudig toepasbaar voor de leveranciers dus.

Gezien de belastbare basis hierdoor licht afneemt (2 à 4 Twh naargelang de informatie) heeft dit een invloed op de recette van de offshoretoeslag. Wij zijn in contact met Elia en de CREG om in te schatten of de toeslag nog in het jaar 2013 licht moet verhoogd worden, of dat dit geabsorbeerd kan worden door een schijnbare lichte onderproductie tot dusver. In 2014 zal de bijdrage in elk geval aangepast worden, gezien de bijkomende capaciteit".

Mieux vaudrait insérer cette explication dans l'exposé des motifs et il conviendrait de compléter le projet par une définition des termes "électricité nette".

6. Indien na het vervullen van de vermelde vormvereisten nog wijzigingen worden aangebracht aan het ontwerp, dan dienen die wijzigingen alsnog te worden voorgelegd aan de Raad van State, afdeling Wetgeving.

Onderzoek van de tekst

Artikel 2

7. Op de vraag wat in het nieuwe vijfde lid wordt bedoeld met "netto-elektriciteit", en wat het verschil is met de "bruto begrensde energie" op basis waarvan de toeslag thans nog berekend wordt, antwoordde de gemachtigde het volgende:

"Ik beschik over een goede definitie in het Frans:

'L'électricité nette prélevée est la différence entre l'électricité brute prélevée diminuée de l'intégralité de la production locale (éventuelle) en un point d'accès. L'énergie brute limitée prélevée est la différence entre l'électricité brute prélevée diminuée de la production locale limitée à 25MW en un point d'accès.'

Dit leidt er inderdaad dus toe dat de totale 'belastbare basis' een beetje verkleint, omdat de lokale productie van een aantal grote gebruikers/producenten nu in rekening wordt genomen.

In de feiten gaat het hier om het wegwerken van een discriminatie: in de feiten is het immers niet mogelijk om op het distributienet (75 % van het verbruik in België) de bruto begrensde energie vast te stellen: er zijn immers geen slimme meters en kwartierafnamen op het DNB-net. De tellers draaien 'terug' bij lokale productie, en dus leidt dit ertoe dat in de feiten reeds vandaag op het DNB-net de offshore-toeslag op de netto verbruikte elektriciteit geheven wordt.

Om deze anomalie op te lossen, en in het licht van de competitiviteit van gebruikers op het transportnet die hun eigen elektriciteit opwekken, stelt de regering dus voor om de belastbare basis voor iedereen in de feiten gelijk te stellen en de netto elektriciteit als belastbare basis te nemen voor de offshore toeslag. Dit is dezelfde belastbare basis als voor de federale bijdrage, overigens. Eenvoudig toepasbaar voor de leveranciers dus.

Gezien de belastbare basis hierdoor licht afneemt (2 à 4 Twh naargelang de informatie) heeft dit een invloed op de recette van de offshoretoeslag. Wij zijn in contact met Elia en de CREG om in te schatten of de toeslag nog in het jaar 2013 licht moet verhoogd worden, of dat dit geabsorbeerd kan worden door een schijnbare lichte onderproductie tot dusver. In 2014 zal de bijdrage in elk geval aangepast worden, gezien de bijkomende capaciteit."

Die toelichting kan beter in de memorie van toelichting worden opgenomen, terwijl het ontwerp dient te worden aangevuld met een omschrijving van de term 'nettoelektriciteit'.

8. Les différents alinéas nouveaux, en projet, utilisent d'autres notions et l'on n'aperçoit pas clairement si telle est effectivement l'intention:

— l'alinéa 6 de l'article 7, § 1^{er}, de la loi sur l'électricité vise les gestionnaires de réseau de distribution et les titulaires d'un contrat d'accès;

— l'alinéa 7 fait état d'entreprises d'électricité et de titulaires d'un contrat d'accès;

— l'alinéa 8 ne mentionne plus que les entreprises d'électricité.

Invité à fournir des explications à ce sujet, le délégué a déclaré ce qui suit:

"In het tweede ingevoegde lid is er sprake van distributienetbeheerders en de houders van een toegangscontract, en dit is onze bedoeling. We nemen hier exact de bepaling over die te vinden is in het kader van de federale bijdrage in artikel 21bis, § 1 van de elektriciteitswet.

In het derde ingevoegde lid is er inderdaad sprake van elektriciteitsbedrijven en houders van een toegangscontract. Wij hebben hier naar analogie met artikel 21bis, § 2 van de elektriciteitswet (federale bijdrage) willen handelen, met één wijziging: teneinde gevallen te dekken waarin het geen leverancier of houder van een toegangscontract is, maar de (transport)netbeheerder die de degressiviteit toepast (en tijdelijk de rol van 'bankier' speelt), hebben we hier 'leveranciers en houders van een toegangscontract' (federale bijdrage, art 21bis, § 2) uitgebreid naar 'electriciteitsbedrijven en houders van een toegangscontract'. Een klein aantal van dergelijke gevallen zullen ons inziens bestaan, met name daar waar een ARP houder is van zijn eigen toegangscontract. Deze toegangscontracthouder kan de degressiviteit niet op zichzelf toepassen, en in die gevallen is het aan de transportnetbeheerder om de rol van 'bankier' te spelen.

In het vierde ingevoegde lid, tot slot, is er enkel sprake van elektriciteitsbedrijven en niet van houders van een toegangscontract. Zoals u terecht opmerkt, is het hier noodzakelijk dat er een analogie met het derde ingevoegde lid gecreëerd wordt, en dat ook hier sprake is van 'electriciteitsbedrijven en houders van een toegangscontract'. Het betreft hier dus inderdaad een vergetelheid/vergissing.

Tot slot, de formulering 'electriciteitsbedrijven en houders van een toegangscontract' werd gekozen omdat er geen volledige duidelijkheid was tussen de verschillende geraadpleegde juristen of houders van een toegangscontract onder de definitie van elektriciteitsbedrijven vielen. Indien u zekerheid kan verschaffen over het feit dat houders van een toegangscontract wel degelijk onder de wettelijk gedefinieerde noemer van elektriciteitsbedrijven vallen, dan zullen wij ons logischerwijs beperken tot 'electriciteitsbedrijven' in het derde en vierde ingevoegde lid, daarbij in de Memorie van toelichting verduidelijkend dat het hier dus ook om de houders van een toegangscontract gaat".

En vertu de l'article 2, 15^{ter}, de la loi sur l'électricité, il y a lieu d'entendre par "entreprise d'électricité" "toute personne physique ou morale qui effectue la production, le transport,

In de verschillende nieuw ontworpen leden worden andere aanduidingen gebruikt, waarbij het niet duidelijk is of dat wel de bedoeling is:

— in het zesde lid van artikel 7, § 1, van de Elektriciteitswet wordt gewag gemaakt van de distributienetbeheerders en de houders van een toegangscontract;

— in het zevende lid wordt gewag gemaakt van elektriciteitsbedrijven en houders van een toegangscontract;

— in het achtste lid wordt er nog enkel gewag gemaakt van de elektriciteitsbedrijven.

Daarover om uitleg verzocht, heeft de gemachtigde het volgende doen kennen:

"In het tweede ingevoegde lid is er sprake van distributienetbeheerders en de houders van een toegangscontract, en dit is onze bedoeling. We nemen hier exact de bepaling over die te vinden is in het kader van de federale bijdrage in artikel 21bis, § 1 van de elektriciteitswet.

In het derde ingevoegde lid is er inderdaad sprake van elektriciteitsbedrijven en houders van een toegangscontract. Wij hebben hier naar analogie met artikel 21bis, § 2 van de elektriciteitswet (federale bijdrage) willen handelen, met één wijziging: teneinde gevallen te dekken waarin het geen leverancier of houder van een toegangscontract is, maar de (transport)netbeheerder die de degressiviteit toepast (en tijdelijk de rol van 'bankier' speelt), hebben we hier 'leveranciers en houders van een toegangscontract' (federale bijdrage, art 21bis, § 2) uitgebreid naar 'electriciteitsbedrijven en houders van een toegangscontract'. Een klein aantal van dergelijke gevallen zullen ons inziens bestaan, met name daar waar een ARP houder is van zijn eigen toegangscontract. Deze toegangscontracthouder kan de degressiviteit niet op zichzelf toepassen, en in die gevallen is het aan de transportnetbeheerder om de rol van 'bankier' te spelen.

In het vierde ingevoegde lid, tot slot, is er enkel sprake van elektriciteitsbedrijven en niet van houders van een toegangscontract. Zoals u terecht opmerkt, is het hier noodzakelijk dat er een analogie met het derde ingevoegde lid gecreëerd wordt, en dat ook hier sprake is van 'electriciteitsbedrijven en houders van een toegangscontract'. Het betreft hier dus inderdaad een vergetelheid/vergissing.

Tot slot, de formulering 'electriciteitsbedrijven en houders van een toegangscontract' werd gekozen omdat er geen volledige duidelijkheid was tussen de verschillende geraadpleegde juristen of houders van een toegangscontract onder de definitie van elektriciteitsbedrijven vielen. Indien u zekerheid kan verschaffen over het feit dat houders van een toegangscontract wel degelijk onder de wettelijk gedefinieerde noemer van elektriciteitsbedrijven vallen, dan zullen wij ons logischerwijs beperken tot 'electriciteitsbedrijven' in het derde en vierde ingevoegde lid, daarbij in de Memorie van toelichting verduidelijkend dat het hier dus ook om de houders van een toegangscontract gaat".

Krachtens artikel 2, 15^{ter}, van de Elektriciteitswet dient onder "electriciteitsbedrijf" te worden verstaan "elke natuurlijke of rechtspersoon die elektriciteit produceert, vervoert, verdeelt,

la distribution, le comptage, la fourniture ou l'achat d'électricité ou plusieurs de ces activités et qui assure les missions commerciales, techniques ou de maintenance liées à ces activités, à l'exclusion des clients finals".

Même si les titulaires d'un contrat d'accès distribuent généralement de l'énergie de l'une ou l'autre manière ou produisent eux-mêmes de l'énergie qu'ils injectent dans le réseau de transport, il n'est pas impossible, à strictement parler, qu'ils prélèvent uniquement pour eux-mêmes. Dans ce dernier cas, sur la base de la définition figurant à l'article 2, 15^{ter}, de la loi, ils ne sont pas, au sens strict, une entreprise d'électricité, mais uniquement un client final. Force est d'en conclure que la formule correcte à l'alinéa 8, nouveau, n'est pas "entreprises d'électricité et titulaires d'un contrat d'accès". En effet, les titulaires d'un contrat d'accès qui ne sont pas une entreprise d'électricité, sont de simples clients finals, et ils ne peuvent pas facturer à eux-mêmes; c'est le gestionnaire du réseau de transport qui facturera et il s'agit bel et bien là d'une entreprise d'électricité au sens de l'article 2, 15^{ter}, de la loi sur l'électricité. Même dans le cas où les titulaires d'un contrat d'accès produisent pour leur usage propre, ils doivent certes être considérés eux-mêmes également comme une société d'électricité, mais ce sera une autre entreprise d'électricité – à savoir Elia – qui leur facturera l'électricité prélevée. Par conséquent, compte tenu de l'usage actif du verbe "facturer", l'alinéa 8 semble ne devoir faire référence qu'aux entreprises d'électricité. En effet, ce sera toujours une entreprise d'électricité (Elia, un gestionnaire de réseau de distribution, un fournisseur ou un titulaire d'un contrat d'accès qui a ses propres clients) qui facturera ⁶.

Compte tenu de ce qui précède, il semble y avoir un chevauchement inutile entre l'alinéa 7, nouveau, et l'alinéa 11, nouveau. En effet, les titulaires d'un contrat d'accès qui ont des clients finals (distincts d'eux-mêmes) sont eux-mêmes des entreprises d'électricité; Elia (également une entreprise d'électricité) facture aux autres titulaires d'un contrat d'accès. Dans les deux cas, une entreprise d'électricité applique donc la surcharge (éventuellement réduite). Par conséquent, les termes "et les titulaires d'un contrat d'accès" peuvent en fait être supprimés aux alinéas 7 et 11, en projet.

Il vaudrait toutefois mieux rappeler dans l'exposé des motifs que tant le gestionnaire du réseau de transport que les titulaires d'un contrat d'accès avec clients sont également des entreprises d'électricité au sens de l'article 2, 15^{ter}, de la loi sur l'électricité, alors qu'un titulaire d'un contrat d'accès qui est uniquement un client final et auquel une autre entreprise d'électricité facture toujours, ne peut pas être considéré comme une entreprise d'électricité.

⁶ Tel est même le cas lorsqu'un titulaire d'un contrat d'accès prélève une partie pour son usage propre et distribue une autre partie, et est donc bel et bien une entreprise d'électricité. En effet, Elia lui facturera la totalité du prélèvement. Pour sa partie propre, il pourra obtenir le remboursement de la réduction. Pour l'autre partie, il recevra également le remboursement qu'il devra toutefois accorder à son tour aux clients en amont. Dans les deux cas, c'est donc une entreprise d'électricité qui facturera.

telt, levert of aankoopt of meerdere van deze werkzaamheden uitoefent die de commerciële, technische of onderhoudsopdrachten die aan deze werkzaamheden verbonden zijn verzekert, behalve eindafnemers".

Hoewel de houders van een toegangscontract meestal op de één of andere manier energie verdelen of zelf energie produceren die ze injecteren in het transmissienet, is het strikt genomen niet onmogelijk dat ze enkel voor zichzelf afnemen. In dat laatste geval zijn ze, op grond van de omschrijving in artikel 2, 15^{ter}, van de wet, strikt genomen geen elektriciteitsbedrijf, want enkel eindafnemer. Dat leidt tot de conclusie dat de correcte formule in het nieuwe achtste lid toch niet "elektriciteitsbedrijven en houders van een toegangscontract" is. Immers, de houders van een toegangscontract die geen elektriciteitsbedrijf zijn, zijn louter eindafnemer, en die kunnen niet aan zichzelf factureren; aan hen wordt gefactureerd door de transmissienetbeheerder – en dat is wél een elektriciteitsbedrijf in de zin van artikel 2, 15^{ter}, van de Elektriciteitswet. Ook indien houders van een toegangscontract voor eigen gebruik produceren zijn ze weliswaar zelf ook als elektriciteitsbedrijf te beschouwen, maar zal er niettemin een ander elektriciteitsbedrijf zijn – namelijk Elia – dat aan hen factureert voor de afgenomen elektriciteit. In combinatie met het actief gebruik van het werkwoord "factureren" lijkt bijgevolg in het achtste lid enkel te moeten worden verwezen naar de elektriciteitsbedrijven. Het zal immers steeds een elektriciteitsbedrijf zijn (Elia, een distributienetbeheerder, een leverancier of een houder van een toegangscontract die eigen afnemers heeft) die zal factureren.⁶

Gelet op wat voorafgaat lijkt er een nodeloze overlapping te zijn in het nieuwe zevende lid en in het nieuwe elfde lid. Houders van een toegangscontract die eindafnemers hebben (onderscheiden van zichzelf) zijn immers zélf elektriciteitsbedrijven; aan de andere houders van een toegangscontract wordt gefactureerd door Elia (ook een elektriciteitsbedrijf). In beide gevallen is de (eventueel verminderde) toeslag dus toepasbaar door een elektriciteitsbedrijf. Bijgevolg mogen de woorden "en houders van een toegangscontract" eigenlijk geschrapt worden in het ontworpen zevende lid en in het ontworpen elfde lid.

In de memorie van toelichting wordt echter wel best in herinnering gebracht dat zowel de transmissienetbeheerder, als de houders van een toegangscontract met afnemers ook elektriciteitsbedrijven zijn in de zin van artikel 2, 15^{ter}, van de Elektriciteitswet, terwijl een houder van een toegangscontract die een zuivere eindafnemer is en aan wie steeds gefactureerd wordt door een ander elektriciteitsbedrijf, niet als een elektriciteitsbedrijf beschouwd kan worden.

⁶ Dat is zelfs zo in het geval een houder van een toegangscontract een gedeelte voor eigen gebruik afneemt en een gedeelte verder verdeelt, en dus wel een elektriciteitsbedrijf is. Hij wordt immers voor het geheel gefactureerd door Elia. Voor het eigen gedeelte kan hij terugbetaling van de vermindering krijgen. Voor het andere gedeelte krijgt hij ook de terugbetaling, die hij echter op zijn beurt moet toekennen aan de achterliggende afnemers. In beide gevallen wordt er dus gefactureerd door een elektriciteitsbedrijf.

9. L'alinéa 6, nouveau, comprend le membre de phrase "sans application des mesures de dégressivité visée[s] dans ce paragraphe". On n'aperçoit pas s'il faut entendre par là uniquement les diminutions insérées à l'alinéa 7, nouveau, ou si la diminution à la suite de l'instauration d'un maximum absolu à l'alinéa 8, nouveau, est également visée⁷. Le texte du projet devra être formulé plus clairement sur ce point.

10. L'alinéa 7, nouveau, fait état de quatre catégories, qui ne s'imbriquent pas parfaitement.

En effet, là où le 1° mentionne "la tranche de consommation entre 20 MWh/an et 50 MWh/an", le 2° concerne "la tranche de consommation entre 50 MWh/an et 1 000 MWh/an". Compte tenu de l'utilisation de la préposition "entre", la valeur 50 MWh/an n'entre dans aucune des deux catégories. On peut y remédier en écrivant chaque fois "la tranche de consommation à partir de ... MWh/an jusqu'à ... MWh/an".

11. L'alinéa 9, en projet, fait référence aux "diminutions visées aux alinéas 6 et 7", alors que le mécanisme de dégressivité figure à l'alinéa 7, en projet, et le plafond à l'alinéa 8, en projet. La référence dans l'alinéa en projet devra être adaptée en ce sens.

Le greffier,

Greet VERBERCKMOES

Le président,

Jo BAERT

9. In het nieuwe zesde lid komt de zinsnede "zonder toepassing van de regels betreffende de degressiviteit bedoeld in onderhavige paragraaf" voor. Niet duidelijk is of daarmee enkel de verminderingen opgenomen in het nieuwe zevende lid worden bedoeld, dan wel of ook de vermindering ten gevolge van het instellen van een absoluut maximum in het nieuwe achtste lid wordt beoogd.⁷ De tekst van het ontwerp zal op dit punt duidelijker geformuleerd moeten worden.

10. Het nieuwe zevende lid maakt melding van vier categorieën, die echter niet precies op elkaar aansluiten.

Waar in 1° gewag wordt gemaakt van "de verbruiksschijf tussen 20 MWh/jaar en 50 MWh/jaar", heeft 2° betrekking op "de verbruiksschijf tussen 50 MWh/jaar en 1 000 MWh/jaar". Door het gebruik van het voorzetsel "tussen" valt de waarde 50 MWh/jaar in geen van beide categorieën. Dat kan worden verholpen door telkens te schrijven "de verbruiksschijf vanaf ... MWh/jaar tot ... MWh/jaar".

11. In het ontworpen negende lid wordt verwezen naar de "verminderingen bedoeld in het zesde en zevende lid", terwijl het degressiviteitsmechanisme te vinden is in het ontworpen zevende lid en het plafond in het ontworpen achtste lid. De verwijzing in het ontworpen lid zal in die zin moeten worden aangepast.

De griffier,

Greet VERBERCKMOES

De voorzitter,

Jo BAERT

⁷ L'exposé des motifs mentionne "un mécanisme de dégressivité et un plafond annuel". L'alinéa 9, nouveau, vise "[l]es diminutions visées aux alinéas [7] et [8]", ce qui est plus clair.

⁷ In de memorie van toelichting wordt melding gemaakt van "een degressiviteitsmechanisme en een jaarlijks plafond". In het nieuwe negende lid wordt verwezen naar "[d]e verminderingen bedoeld in het [zevende] en [achtste] lid", hetgeen duidelijker is.